

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!“. GAL. 1:8.

GAL. 1:8.

No. 15. 1 AUG.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	3e Jaargang 1898.
--------------------------	---	-----------------------------

REDEVOERING

door President GEORGE Q. CANNON gehouden in de Conferentie van de Utah Ring van Zion, 17 April 1898.

Ik zal een gedeelte van het 12e hoofdstuk van het Boek van Ether lezen:

„En Ether was een profeet des Heeren; daarom kwam hij voort in de dagen van Coriantumur en begon tot het volk te profeteeren; want hij konde niet tegengehouden worden, omreden de Geest des Heeren welke in hem was;

„Want hij riep van den morgen zelfs tot den ondergang der zon, het volk vermanende om in God te gelooven tot bekeering, opdat zij niet verwoest zouden worden, zeggende tot hen, dat door het geloof alle dingen vervuld worden;

„Daarom, zoo wie ook in God geloofde, mocht met zekerheid hopen op eene betere wereld; ja, zelfs op een plaats ter rechterhand Gods, welke hoop komt door het geloof, en een anker is voor de ziel der menschen, hetwelk hen zeker en standvastig maakt, altijd overvloeiende van goede werken, geleid wordende om God te verheerlijken;

„En het geschiedde, dat Ether groote en wonderlijke dingen tot het volk profeteerde, welke zij niet geloofden, omdat zij ze niet zagen;

„En nu, ik Moroni, wensch een weinig aangaande deze dingen te spreken. Ik wil aan de wereld bewijzen dat geloof datgene is wat men hoopt en niet gezien heeft; spreekt het daarom niet tegen, omdat gij het niet gezien hebt; want gij ontvangt geene getuigenis alvorens gij de beproeving van uw geloof doorstaan hebt;

„Want het is door het geloof dat Jezus Christus zich zelven aan onze vaders vertoonde, nadat hij uit den doode verrezen was

en hij vertoonde zich niet aan hen alvorens zij geloof in hem gehad hadden; daarom was het noodig, dat sommigen geloof in hem hadden; want aan de wereld vertoonde hij zich niet.

„Doch omreden het geloof der menschen, heeft Hij zichzelf aan de wereld vertoond en den naam des Vaders verheerlijkt en eenen weg bereid, opdat daardoor anderen deelgenooten mochten worden van de hemelsche gave, opdat zij in die dingen mochten hopen welke zij niet gezien hadden;

„Daarom, moogt gij eveneens hoop hebben en deelgenooten zijn der gaven, indien gij maar gelooven wilt;

„Ziet, het was door het geloof dat de ouden geroepen werden volgens de heilige orde Gods;

„Daarom, door het geloof was de wet van Mozes gegeven. Maar in de gave van Zijnen Zoon heeft God eenen heerlijker weg bereid; en het is door het geloof dat het woord vervuld is geworden;

„Want zoo er geen geloof onder de menschenkinderen is, kan God geen wonder onder hen doen; daarom toonde hij zich niet aan hen alvorens zij geloofden;

„Ziet, het was het geloof van Alma en Amulek, dat de gevangenis ter aarde deed vallen;

„Ziet, het was het geloof van Nephi en Lehi, hetwelk de verandering over de Lamaniëten teweeg bracht, zoodat zij met vuur en den Heiligen Geest gedoopt werden;

„Ziet, het was het geloof van Ammon en zijne broederen, hetwelk zulk een groot wonder onder de Lamaniëten werkte;

„Ja, zelfs alle degenen die wonderen werkten, werkten dezelve door het geloof; zelfs degenen die vóór Christus waren en ook degenen die na hem kwamen;

„En het was door het geloof dat de drie discipelen eene belofte verkregen dat zij den dood niet zouden smaken; en zij verkregen de belofte niet alvorens zij geloofden;

„En niemand heeft ooit te eeniger tijd wonderen gewrocht dan na hun geloof; daarom geloofden zij eerst in den Zoon Gods;

„En er waren velen wier geloof zoo sterk was vóór de komst van Christus, dat zij niet teruggehouden konden worden van de verborgenheden; maar waarlijk met hunne oogen de dingen zagen, welke zij met het oog van geloof aanschouwd hadden; en zij waren zeer verblijd;

„En ziet, wij hebben in dit verslag gezien, dat een van dezen de broeder van Jared was; want zoo groot was zijn geloof in God, dat toen God zijnen vinger uitstrekke, hij dien niet voor het gezicht van den broeder van Jared konde verbergen, omreden zijn woord hetwelk hij tot hem gesproken had, welk woord hij door geloof verkregen had;

„En nadat de broeder van Jared den vinger des Heeren gezien had, omreden de belofte welke hij door het geloof verkregen had, konde de Heere niets van zijn gezicht verbergen; daarom toonde hij hem alle dingen, want hij konde niet langer buiten de kennis gehouden worden;

„En het is door het geloof dat mijne vaderen de belofte verkregen hebben, dat deze dingen door de Heidenen tot hunne broederen zullen komen; daarom heeft de Heere mij geboden; ja, zelfs Jezus Christus.“

Er is veel van gelijke beteekenis als dit in het 11de hoofdstuk van de Hebreëen, door Paulus geschreven, waarin hij zeer duidelijk de macht Gods toont, die van tijd tot tijd onder de menschenkinderen geopenbaard werd door de macht des geloofs.

Het is goed ons verstand op te frisschen, door het woord Gods aangaande dit beginsel te lezen, omdat, indien er eenig volk op de aarde is dat geloof noodig heeft, of eenig volk dat de vruchten van geloof gezien heeft, wij dat volk zijn; want God heeft ons Zijne macht getoond door de oefening van ons geloof in Hem.

Wij zijn dezen namiddag samengekomen, en ik twijfel niet, of er is in de harten van alle aanwezigen eene begeerte, dat hetgeen gezegd zal worden, tot hun voordeel zal strekken. Men komt niet samen zooals gij gedaan hebt, en sommigen van verre gekomen zijn, zonder een doel te hebben en zonder eene begeerte om onderwezen te worden. Daarom vertrouw ik dat al onze harten voor dit doel in den Heere geloof zullen oefenen, opdat wij geleerd en bevoordeeld mogen worden.

Evenals mijne broederen gevoel ik mij zeer dankbaar in deze Conferentie. Ik heb gevoeld, dat dit het begin van een nieuw tijdperk in dezen Ring van Zion zoude moeten zijn. Ik geloof dat de eendracht van het volk zeer bevorderd is door hunne pogingen om dezen Tabernakel te voltooiën. Ik gevoel dat het geloof, door het volk getoond door van hunne middelen en arbeid tot het volbrengen van dit groote werk bij te dragen, eene zegenende en alom gevoelde uitwerking op het volk zal hebben. Ik heb ondervonden en opgemerkt dat, wanneer de Heiligen der laatste Dagen geroepen worden om een werk te volbrengen, en zij met hunne wilskracht, hunne sterkte en met den geest van eensgezindheid trachten dat werk te volbrengen, de uitwerking op hunne karakters altijd heilzaam is. De gevolgen zijn ten grooten goede voor den persoon en voor het volk. Terwijl ik hierover nadacht, beschouwde ik de gevolgen die het zal hebben, en het beginsel van geloof, hetwelk door de Heiligen in praktijk is gebracht in dit groot werk — want ik veronderstel, dat het voor u in dezen Ring een zeer groot werk geweest is. Door geloof hebt gij dit gedaan. En hetgeen gij gedaan hebt is in eene groote mate een voorbeeld van het beginsel van geloof.

Bij ons volk is er van den beginne op aangedrongen geworden, geloof in God en in Zijne macht te hebben. En, zooals ik gezegd heb, zijn de lessen die ons geleerd zijn geworden, van dien aard geweest, dat zij een onsterfelijken indruk op ons nagelaten hebben, die door niets dat geschieden mag, zou uitgewischt mogen worden. Indien ik de macht bezat, zou ik nog eenen dieperen indruk aangaande dit beginsel, op ons verstand willen maken en den Heiligen der laatste Dagen toonen, dat God verlangt da

wij een volk van groot geloof zouden zijn — een volk met zulk een geloof, dat wij ieder werk of plicht, die Hij van onze handen moge eischen, tot een bevredigend einde zullen brengen. Indien ik het vermag, zou ik de aandacht van de vergadering willen vestigen op hetgeen door de beoefening van het geloof van dit volk tot stand is gebracht. Het is niet noodig dat ik van persoonlijke gevallen spreek, want iedereen hier, die eenige ondervinding heeft in deze Kerk, heeft de gevolgen van het geloof in zijn of haar eigen leven gezien. Ik denk, dat er in deze vergadering zeer weinigen zijn die niet, indien zij geroepen werden, eene getuigenis zouden kunnen afleggen die het beginsel waarvan ik spreek zoude bewijzen.

Deze kerk is door geloof opgebouwd. Door dit beginsel hebben wij buitengewone werken tot stand gebracht. De geschiedenis van het volk van af den beginne toont voortdurend bewijzen van hetgeen mannen en vrouwen kunnen doen, wanneer zij geloof in God en in Zijne macht hebben. Jezus zeide, „alle dingen zijn mogelijk dengene, die gelooft.” Broeder Grant heeft ons gisteren gesproken aangaande Nephi, die op het bevel van den Heer, door zijnen vader gegeven, naar Jeruzalem ging om de koperen platen in bezit te krijgen. Nephi's broeders toonden een gebrek aan geloof in de zending hun door hunnen vader opgelegd, en Nephi uitte deze opmerkelijke woorden: „Ik weet, dat de Heere geenszins bevelen aan de kinderen der menschen geeft, zonder hun den weg te bereiden, om die geboden te kunnen volbrengen.” Dit verklaart op eene schoone wijze het beginsel van geloof. Het scheen Laman en Lemuel eene onmogelijke zaak toe, omdat zij het karakter van Laban kenden — dat hij geheel gewetenloos was en voor niets zou terug deinken; en daarom hadden zij niet het geloof dat zij volbrengen konden wat hun vader verlangde. Nephi daarentegen geloofde dat, voor alles wat God van de handen der menschen verlangde, Hij den weg zou bereiden, indien zij slechts geloof hadden en hun best deden om het tot stand te brengen. De geschiedenis van die zending is zeer aanmoedigend, en bevat eene les van groot gewicht voor al degenen die ze lezen en in den geest willen komen van hetgeen daar gedaan werd. Nephi had een vast voornemen om datgene te volbrengen wat zijn vader en de Heer van zijne handen verlangden. Ofschoon de eerste poging tot eene zekere mate eene mislukking was, ontmoedigde dit hem niet; hij zeide niet, „het is onmogelijk, wij kunnen het niet volbrengen.” Hij gaf zich aan dat gevoelen niet over; maar hij ging voort met pogingen te maken, totdat hij de zaken die hem toevertrouwd waren, in orde gebracht had.

De geschiedenis van de Heiligen der laatste Dagen bevat talrijke voorbeelden van dit beginsel, in de groote werken die door de dienstknechten Gods uitgevoerd zijn. Het heele leven van den profeet Joseph Smith is vol van zulke voorbeelden. Hij was vol geloof. Hij geloofde dat, wat de Heer ook van zijne handen verlangde, hij het konde doen; en hij aarzelde nooit. Zoo was het

met vele anderen in de Kerk. Zoo is het geweest met het gansche volk. Ik behoef alleen het komen van het volk naar dit land aan te halen. Velen zeiden dat het onmogelijk was; dat het volk in de wildernis zou omkomen; dat zij vele dingen moesten hebben, die zij niet bezaten, om dat werk te volbrengen. Maar er waren er die deze vrees niet hadden. Zij vroegen zich zelve niet af, of zij over de middelen beschikten om de reis te maken; maar zij vertrokken, geloovende dat God hen zou helpen en den weg voor hen zou openen. In ieder geval waar zij dit geloof hadden, volbrachten zij datgeene waarnaar zij streefden. (*Wordt vervolgd.*)

„DE DAG DER RUSTE,”
DE EERSTE, OF DE ZEVENDE.

Een heer, die klaarblijkelijk geen lid is van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, zond ons de volgende mededeeling:

„Ik heb sommige van uwe werken gelezen, en ben overtuigd dat de Mormoonsche Kerk de ware Kerk van God is.

„Ik ben een Zevende-Dag-Adventist, doch toen ik de *Stem tot Waarschuwing* las, was ik overtuigd dat Joseph Smith een profeet was. Maar er is een ding dat ik begeerde te weten, en dat is, waarom uwe Kerk den Zondag houdt, den eersten dag van de week, inplaats van Zaterdag, den zevenden dag.

„Wil u mij s.v.p. eene verklaring dienaangaande schrijven en dan ben ik overtuigd dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen de alléén ware Kerk van God is.”

De reden waarom de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, den Zondag houdt als den dag van rust en aanbidding, in plaats van den Zaterdag, als in acht genomen door vrome Joden en Zevende Dag Adventisten, is omdat de Heiligen van God door openbaring geboden zijn, om den „Dag des Heeren” als den Sabbat te houden. Deze wet werd gegeven op Zondag 7 Augustus 1831, als volgt:

„En opdat gij u zelf meer ten volle onbesmet moogt houden van de wereld, zult gij naar het huis des gebeds gaan en uwe sacramenten opofferen op mijnen heiligen dag; want voorwaar is dit een vastgestelde dag voor u om te rusten van uwen arbeid en uwe gebeden aan den Allerhoogste te geven:

„Niettegenstaande zullen uwe geloften opgeofferd worden in rechtvaardigheid alle dagen en ten allen tijde; maar herinnert u dat gij op dezen Dag des Heeren, uwe offeranden en uwe sacramenten aan den Allerhoogste zult offeren, belijdende uwe zonden vóór uwe broederen en vóór den Heere”. (Leer en Verbonden, Afdeeling 60 : 9–12).

De „Dag des Heeren” is de dag, op welken Hij van de dooden opstond en op welken Zijne discipelen in die tijden te zamen vergaderden om te aanbidden en brood te breken in Zijnen naam. Dat was de Eerste dag der week, zooals zij den tijd rekenden

Zie Joh. 20 : 1, Hand. 20 : 7, Openb. 1 : 10. Deze gewoonte werd in acht genomen in de vroegere Christelijke Kerk, en de Zevende Dag werd ook voor een tijd door de Joodsche discipelen gehouden. Maar Paulus en andere voorname Ouderlingen van de Kerk, verzetten zich tegen de plechtige gebruiken en regels van de Mozaische wet en verkondigden de vrijheid van het Evangelie, de wet vervuld zijnde in Christus. Hij berispte degenen die voorstanders van bijzondere dagen waren, zooals vereischt door de wet, maar onderhield zelf den Dag des Heeren — den eersten dag der week. (Zie Rom. 4 : 5—6 ; Col. 2 : 16 ; I Kor. 16 : 2).

Het is veel meer de geest van het onderhouden van den Sabbat die aannemelijk is vóór God dan de letter. Een dag uit de zeven moet een dag van rust en aanbidding zijn. Het zoude geen verschil maken, welke dag van de week dit was, dan ter wille van orde en eenvormigheid. Zoo heeft de Heere bepaald aangegeven voor de Heiligen, welken dag zij heilig zouden houden, en dat is de „Dag des Heeren”, algemeen genoemd „de eerste dag der week”.

Aangaande den zevenden dag en den eersten dag van de week zoude het herinnerd moeten worden, dat hetwelk in een gedeelte van de aarde de zevende dag is, in een ander gedeelte van de aarde de zesde dag, of de eerste kan zijn. Laat bijvoorbeeld een reiziger van San-Francisco uit, westwaarts op reis gaan. Wanneer hij den 180sten meridiaan van Greenwich bereikt en die lijn kruist, is het de gewoonte alsdan een dag over te slaan — dat is, indien het Zaterdag voormiddag is, (de zevende dag van de week) wanneer het schip de lijn bereikt, wordt het Zondag voormiddag (de eerste dag van de week) op het oogenblik dat het de lijn passeert, en de kapitein van het vaartuig zal in het dagboek vier-en-twintig uren van zijne berekening weg laten. Indien echter een schip van het westen zoude komen in de richting van San-Francisco, wanneer het dezen 180sten meridiaan zou bereiken, zouden de kapitein en passagiers denzelfden dag tweemaal tellen ; in andere woorden als zij die lijn op Zondag voormiddag bereikten, zouden zij den volgenden dag ook Zondag noemen — dat is, zij zouden twee Zondagen hebben.

Nu, in zulk een geval zouden menschen aan de Oostzijde van de lijn, als zij geloofden in het onderhouden van den zevenden dag der week als een dag van rust, denzelfden dag heilig maken als degenen die aan de Westzijde van de lijn woonden, indien laatstgenoemden den eersten dag der week hielden als een dag van aanbidding en rust in plaats van den zevenden.

Het is het onderhouden van den dag, welken de Heere den „Dag des Heeren” genoemd heeft in Zijne openbaring tot ons, dat aannemelijk is in Zijne oogen, hetzij hij den zevenden dag of den eersten dag der week genoemd wordt.

Deze 180ste meridiaan passeert hoofdzakelijk over den oceaan, ternauwernood ergens anders land rakende. Men merkt verschillende datums aan op de verschillende eilanden nabij deze lijn.

Eilanden welke hunne Europeesche inwoners via de Kaap de Goede Hoop ontvangen, hebben voor het grootste gedeelte den Aziatischen datum, terwijl die eilanden welke via Kaap Hoorn bereikt worden, den Amerikaanschen datum hebben. Toen Alaska overging van Rusland aan de Vereenigde Staten, was het noodig eenen dag van de week te laten vallen van de officiële datums, daar de Aziatische datums eenen dag verschillen van de Amerikaansche datums.

De Heiligen der laatste Dagen houden den Sabbat als den dag, welchen de Heere bepaald heeft aangewezen, en het is dezelfde dag van de week, die na de opstanding van Christus aangenomen werd door de Apostelen en Heiligen van de vroegere Christelijke Kerk voor rust en aanbidding als de „Dag des Heeren”.

GEORGE Q. CANNON, *in Juvenile Instr.*

Het Evangelie op verschillende wijze verkondigd.

De uitdrukking „het Evangelie prediken” brengt misschien sommigen in de meening, dat iemand ondervinding moet hebben in het spreken voor het publiek, om zendelingenwerk te kunnen verrichten. Soms zeggen Ouderlingen dat zij voor hunne werkzaamheden niet geschikt zijn, omdat zij niet gewoon zijn in het openbaar te spreken, en slechts weinige natuurlijke begaafdheden daarvoor bezitten.

Er zijn vele middelen om het Evangelie vóór de menschen te brengen, die even zoo goed gevolg hebben als het prediken op den kansel. Het succes in het zendingsveld hangt niet af van bekwaamheid in één enkel opzicht slechts. Verscheidene talenten kunnen met goed gevolg gebruikt worden in het verspreiden van het Evangelie. Iedereen kan in dit liefdewerk medehelpen, wat zijn bijzonder talent ook mag zijn, of welke opvoeding hij ook moge verkregen hebben. Degenen die geene bekwame redenaars zijn, kunnen in een ander opzicht begaafd zijn. Het gebeurt dikwijls dat degenen, die als redenaars het minst begaafd zijn, tot de beste zendelingen behooren, en het komt somtijds voor, dat de bekwame sprekers geen goede zendelingen zijn.

Een ernstig en nederig verlangen om goed te doen is een van de gewichtigste hoedanigheden tot het verspreiden van het Evangelie. Iedereen die deze begeerte heeft, hetzij dat hij als zending beroepen of slechts een lid van de Kerk is, kan groote diensten bewijzen in het verbreiden van de waarheid. De nederigsten onder de Heiligen zijn dikwijls in staat geweest om menschen tot de waarheid te leiden, door met hen over het Evangelie te spreken, of door vrienden te bewegen, de vergaderingen bij te wonen. Op deze wijze hebben zij de reizende Ouderlingen grootelijks in hun werk bijgestaan.

De Heiligen kunnen door hun oprecht, voorbeeldig gedrag een belang in het Evangelie verwekken. Wij kennen verscheidene gevallen waar personen tot het onderzoek en de aannahme van het Evangelie bewogen zijn geworden door op het gedrag van ons volk acht te geven.

Een bedaard gesprek over de beginselen van het Evangelie heeft dikwijls eene grootere uitwerking ten goede dan eene mooie predikatie. Iedereen die de gave bezit om een gesprek te kunnen voeren, zou in staat moeten zijn om uitmuntend zendelingenwerk te kunnen doen. Wij kennen eenige ouderlingen die de menschen in hunne woningen bezoeken en om het voorrecht verzoeken, met hen over godsdienst-onderwerpen te spreken. Wanneer zulk een verzoek in den rechten geest gedaan wordt, kan het nauwelijks geweigerd worden.

Een ander plan hetwelk door sommige zendelingen, die muzikaal talent bezitten, gevolgd wordt, is eenige passende liederen te leeren die als duos, trios of kwartetten kunnen gezongen worden, en van eenige vrienden of kennissen het verlof te verkrijgen hen te bezoeken om een gezelligen avond door te brengen met zingen en het spreken over het Evangelie. De personen, in wier huis de samenkomst moet plaats hebben, worden natuurlijk verzocht hunne vrienden en bureu uit te noodigen voor die gelegenheid. Aan het einde van de kleine vergadering geven de Ouderlingen hunne gewilligheid en hunnen wensch te kennen om op lateren datum met anderen voor hetzelfde doel samen te komen. Op deze wijze ontvangen zij uitnoodigingen van sommige genoodigde gasten, om bij hen te huis te komen. Zulke uitnoodigingen worden op die andere plaatsen herhaald, en zodoende kan dat plan onafgebroken gevolgd worden.

Somtijds gebeurt het dat Heiligen of Zendelingen met menschen bekend worden, die tegenover hen en hun geloof gunstig gestemd zijn, doch omstandigheden maken het onmogelijk, de betrekking verder door de bezoeken der Ouderlingen te onderhouden. In zulke gevallen kan door briefwisseling veel goed gedaan worden. Een goede brief over het Evangelie is eene blijvende predikatie. Vriendelijke brieven worden altijd gewaardeerd door degenen, die ze ontvangen. Zeer dikwijls worden zij bewaard en herhaaldelijk gelezen, en worden dikwijls aan familieleden en vrienden uitgereikt, totdat het papier, waarop zij geschreven zijn, versleten is.

Deze middelen die wij hier aangehaald hebben, zijn slechts eenige van een groot aantal plannen die door degenen gebruikt worden, die een verlangen en een voornemen hebben om de goede boodschap te verspreiden. Wie vlijtig den Heere aanroept en tracht door de inspiratie des Heeren geleid te worden, zal eenen wijzen weg inslaan, die voor zijn bekwaamheden het best geschikt is.

Iets is er, waarop allen moeten acht geven, en dat is de noodzakelijkheid van nederigheid. Met betrekking tot het werk der bediening heeft de Heer gezegd in eene openbaring door den Profeet Joseph Smith: „Niemand kan in het werk helpen, tenzij hij nederig zij en vol liefde, hebbende geloof, hoop en liefde, matig zijnde in alle dingen, wat ook aan zijne zorg toevertrouwd worde.”

MILL. STAR.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

DE ZALIGHEID DOOR GENADE.

DE BIJBELLEERINGEN OVER DIT ONDERWERP. — GEWICHTIGE VRAGEN BETREFFENDE DE ZALIGHEID BEANTWOORD DOOR HET WOORD VAN GOD. — DE ZALIGHEID VRIJ VOOR ALLEN. — HOE ZIJ KAN VERKREGEN WORDEN. — ZAL GELOOF ALLEEN ZALIG MAKEN? — KAN WAAR GELOOF GESCHEIDEN WORDEN VAN WERKEN DER GEHOORZAAMHEID? — VOORBEELDEN VAN ZALIGHEID DOOR GENADE.

Is de zaligheid vrij voor allen?

De Bijbel zegt duidelijk ja. Paulus vertelt ons, dat onze Zaligmaker „wil, dat alle menschen zalig worden.” (1 Timothéus 2 : 4). Jezus zelf zegt :

„Want alzóó lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

„Want God heeft Zijnen Zoon niet gezonden in de wereld, opdat hij de wereld veroordeelen zoude, maar opdat de wereld door hem zoude behouden worden.” (Johannes 3 : 16, 17.)

Zijn alle menschen zondaren?

De Bijbel zegt ja,

„Daar is niemand rechtvaardig ook niet een.” (Romeinen 3 : 10).

„Voorwaar er is geen mensch op aarde, die goed doet en niet zondigt.” (Prediker 7 : 20).

„Indien wij zeggen dat wij geene zonden hebben, zoo verleiden wij onszelven en de waarheid is in ons niet.” (1 Johannes 1 : 8.)

Wat is des Heeren uitnoodiging en belofte tot de zondaars?

Hij noodigt hen uit tot Hem te komen, en belooft hun rust voor hunne zielen en vergeving van hunne zonden.

„Komt dan en laat ons te zamen richten, zegt de HEERE; al waren uwe zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wolle.” (Jesaja 1 : 18.)

„Komt herwaarts tot mij, allen die vermoeid en belast zijt, en ik zal u ruste geven.

„Neemt mijn juk op u, en leert van mij dat ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uwe zielen.

„Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.” (Mattheus 11 : 28—30.)

Kan de zondige mensch zich zelf zalig maken?

Neen. De Apostel Paulus zegt, dat de zaligheid „Gods gave is.” (Efeziërs 2 : 8); hij zegt ook :

„Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven.” (Romeinen 6 : 23.)

Door welke middelen kan de mensch dan zalig worden?

Alleen door de genade Gods, dat wil zeggen door Zijne goedheid, gunst of welwillendheid.

„Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave, niet uit de werken, opdat niemand roeme.” (Efeziërs 2 : 8, 9.)

Beteekent dit, dat wij niets te doen hebben?

Zekerlijk niet, want het volgende vers van Paulus' schriften verklaart, dat wij goede werken moeten volbrengen.

„Want wij zijn zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft opdat wij in dezelve zonden wandelen.” (Efeziërs 2 : 10.)

Wat is deze gave Gods, die aan den mensch de zaligheid geeft?

Het is de verzoening die gemaakt werd door Jezus Christus, door welke hij de zonde der wereld wegnam.

„Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat hij ons tot God zoude brengen.” (1 Petrus 3 : 18.)

„Zie, het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt.” (Johannes 1 : 29.)

Van wat wordt de mensch verlost door de verlossing van Christus?

Ten eerste, van de gevolgen van Adam's val, welke is de dood.

„Want dewijl de dood door een mensch is, zoo is ook de opstanding der dooden door een mensch.

„Want gelijk ze allen in Adam sterven, alzóó zullen ze ook in Christus allen levend gemaakt worden;” (1 Corinthiërs 15 : 21, 22.)

Ten tweede van de zonden die de mensch zelf begaat. Johannes zegt aangaande den Verlosser :

„En hij is eene verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der geheele wereld.” (1 Johannes 2 : 2.)

Hoe kan de mensch de groote gave van verlossing van zonden ontvangen?

Alleen door het Evangelie van Jezus Christus te hehoorzamen; dat is, door te doen wat Hij geboden heeft. Daar is geen andere manier. Paulus zegt van Christus :

„En geheiligd zijnde, is hij allen die hem gehoorzaam zijn, eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.” (Hebreërs 5 : 9.)

De Zaligmaker zegt zelf :

„Niet een iegelijk die tot mij zegt: Heere, Heere, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil mijns Vaders die in de hemelen is.” (Mattheus 7 : 21.)

Hij zegt ook :

„Indien gij mij liefhebt, zoo bewaart mijne geboden.” (Johannes 14 : 15.)

„Die mijne geboden heeft en dezelve bewaart, die is het die mij liefheeft; en die mij liefheeft, zal van mijnen Vader geliefd worden; en ik zal hem liefhebben, en ik zal mijzelven aan hem openbaren.” (Johannes 14 : 21.)

De schriften zeggen ons, dat ieder mensch vergolden zal worden volgens zijne werken.

„Want de Zoon des menschen zal komen in de heerlijkheid zijns Vaders, met zijne Engelen, en alsdan zal hij een iegelijk vergelden naar zijn doen.” (Mattheus 16 : 27.)

„Welke een iegelijk vergelden zal naar zijne werken:

„Dengenen wel, die met volharding in goeddoen, heerlijkheid en eer en onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven;

„Maar degenen die twistgierig zijn, en die der waarheid ongehoorzaam doch der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, zal verbolgenheid en toorn *vergolven worden*;" (Romeinen 2 : 6—8.)

De Apostel Paulus zegt, dat de Heere Jezus wraak zal nemen op degenen die het Evangelie van Christus niet gehoorzamen.

„En u die verdrakt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring des Heeren Jezus van den hemel met de Engelen zijner kracht,

„Met vlamdend vuur wraak doende over degenen die God niet kennen, en over degenen die het Evangelie onzes Heeren Jezus Christus niet gehoorzaam zijn;" 2 Thessalonicensen 1 : 7, 8.)

De Apostel Jacobus zegt, dat de menschen zichzelf bedriegen indien zij niet de dingen doen die de Heere gebiedt :

„En zijt daders des Woords en niet alleen hoorders, uzelfen met valsche overlegging bedriegende." (Jacobus 1 : 22.)

„Wat nuttigheid is het, mijne broeders, indien iemand zegt dat hij het geloof heeft en de werken niet heeft? Kan dat geloof hem zalig maken?" (Jacobus 2 : 14.)

De Apostel Johannes geeft deze getuigenis aangaande degenen die den Heere gehoorzamen :

„Zalig zijn ze die zijne geboden doen, opdat hunne macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad." (Openbaring 22 : 14.)

Beteekent deze gehoorzaamheid, welke de Heere vereischt, alleen geloof?

Neen; want het ware geloof kan niet van werken gescheiden worden. Jezus zegt,

„Die in mij gelooft, de werken die ik doe, zal hij óók doen" (Johannes 14 : 12),

De Apostel Jacobus zegt ons ook,

„Alzóó ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood." (Jacobus 2 : 17.)

Wetende dat de mensch niet anders toonen kan dat hij geloof heeft, dan door zijne werken, voegt deze Apostel er bij :

„Toon mij uw geloof uit uwe werken, en ik zal u uit mijne werken mijn geloof toonen." (Jacobus 2 : 18.)

Om het duidelijk te maken dat een geloof zonder werken niet een levend geloof is en niet zalig maakt, zegt hij,

„De duivelen gelooven ook en zij sidderen" (Jacobus 2 : 19).

Welke werken worden vereischt met ons geloof?

De verordeningen van het Evangelie, zooals de bekeering, de doop en het opleggen der handen, en al de werken van gerechtigheid, die God geboden heeft. Jezus zegt aangaande de bekeering en den doop,

„Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen." (Mattheus 4 : 17).

„Maar indien gij u niet bekeert, zoo zult gij allen insgelijks vergaan." (Lukas 13 : 5).

„Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden." (Merkus 16 : 16).

De Apostel Petrus zegt,

„Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen." (Handelingen 2 : 38.)

Met betrekking tot werken van gerechtigheid zegt Christus :

„Want ik zeg u, tenzij uwe gerechtigheid overvloediger zij dan der Schriftgeleerden en der Farizeërs, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan.” Mattheus 5 : 20.

„Die volstandig zal blijven tot den einde, die zal zalig worden.” (Mattheus 10 : 22)

Over dit onderwerp schrijft de Apostel Petrus :

„Voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis,
 „en bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid,
 „en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde *jegens allen*.” (II Petrus 1 : 5—7.)

Leert eenig gedeelte van den Bijbel dat de mensch zalig kan worden zonder werken.

Neen. De teksten die door sommige menschen voorondersteld worden zulk eene leer te leeren, worden niet ten volste door hen verstaan. Paulus en Silas zeiden tot den stokbewaarder toen hij hun vroeg, wat hij zoude doen om zalig te worden,

„Geloof in den Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden, gij en uw huis.” (Handelingen 16 : 31.)

Zij wisten dat de stokbewaarder niet in waarheid konde gelooven, zonder te gehoorzamen. Dat hij gehoorzaamde, blijkt uit de woorden die volgen :

„En hij nam hen tot zich in die ure des nachts, en wiesch hen van de striemen ; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen.” (Handelingen 16 : 33.)

Op den dag van het Pinksterfeest herhaalde de apostel Petrus deze woorden van de profetie van Joël :

„En het zal zijn dat een iegelijk, die den naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.” (Handelingen 2 : 21.)

Maar op dezelfde gelegenheid gebod hij een iegelijk van hen zich te bekeeren en gedoopt te worden. (Handelingen 2 : 38.)

Paulus zegt,

„Dat de mensch door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.” (Romeinen 3 : 28.)

Het wordt duidelijk gemaakt door andere opmerkingen welke hij over hetzelfde onderwerp maakt, dat hij sprak van de Joodsche wet, en niet van daden van gerechtigheid, noch van de verordeningen van het Evangelie.

In geen plaats leert de Bijbel, dat geloof zonder werken zalig zal maken.

Een Voorbeeld.

Vooronderstel dat aan eenen boer deze woorden door een vriend gezegd werden : „Als gij maar een paard hadt, zoudt gij veel meer werk doen.” De boer zou direkt verstaan, dat zijn vriend bedoelde, dat hij niet alleen een paard moest aanschaffen, maar dat hij het zoude voeden en gebruiken, opdat het werk gedaan moge worden. Hij zoude een zeer dwaas man geacht worden indien hij het paard slechts kocht, en het nooit voedde of gebruikte, louter omdat zijn vriend de woorden niet zeide : „Gij

moet het voeden en er gebruik van maken nadat gij het krijgt." Het paard zoude spoedig sterven en dan van geen nut voor den eigenaar zijn, indien hij het op zulk eene manier behandelde. Iemand die zegt, in Jezus Christus te gelooven en nooit Zijne geboden gehoorzaamt, heeft maar een dood geloof, hetwelk van niet meer nut is dan een dood paard voor eenen boer.

Waarheden Verklaard door het Woord Gods.

De teksten alreede gegeven, zijn van de geschriften en gezegden van goddelijk geïnspireerde apostelen en profeten. Zij zijn de woorden van God, want deze mannen „van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken." Met vele andere teksten in den Bijbel bewijzen zij dat —

De zaligheid vrij is voor allen.

Alle menschen zijn zondaars.

De Heere noodigt alle menschen uit, tot Hem te komen, en belooft hun vergeving.

De zondige mensch kan zichzelf niet zalig maken.

Hij kan alleen door de genade Gods zalig worden.

Hij kan alleen deel hebben aan de volle genade van God, door het Evangelie van Christus te gehoorzamen.

Gehoorzaamheid beteekent het onderhouden van de geboden zoowel als te gelooven.

De Bijbel leert geen anderen weg tot zaligheid.

Zaligheid en Opvoeding.

Het Evangelie dat den mensch van zonde verlost, moge vergeleken worden met eene cursus van studie die van onwetendheid verlost. De twee zijn zoo zeer gelijk, dat indien wij de eene verstaan, wij in staat kunnen zijn de andere te verstaan. Soms tijds richten rijke mannen scholen op, die vrij zijn voor het publiek. Allen die eene opvoeding begeeren te verkrijgen, worden uitgenoodigd deze vrij te ontvangen. Het moge gezegd worden, dat het door de genade of goedheid van deze mannen is, dat degenen die hun aanbod aannemen, opvoeding genieten. Maar om de éducatie te ontvangen die zij zoo vrijelijk aanbieden, moet iemand zich naar de regels van de school voegen. Hij kan er niet inkomen, tenzij hij gewillig is dat te doen. Nadat hij er zich aangesloten heeft, moet de leerling de gegeven onderrichtingen gehoorzamen of hij kan nimmer de aangeboden éducatie verkrijgen, ofschoon zij vrijelijk aangeboden is.

De zaligheid in het Koninkrijk der hemelen is daaraan zeer gelijk. Zij wordt aan allen vrijelijk aangeboden, maar om ze te ontvangen, moet iemand de voorwaarden aannemen waarop zij aangeboden is; en hij moet het verkrijgen door gehoorzaamheid aan de onderwijzingen van den Zaligmaker, die de zaligheid vrij gaf voor het menschedom.

Zonde en Schuld.

Zonde kan vergeleken worden met eene schuld. Soms tijds komen menschen in de schuld en zijn niet in staat te betalen, wat zij schuldig zijn. Vooronderstel dat aan iemand die zich in dezen toestand bevindt, gezegd werd door den man aan wien hij schuld had, dat hem vergeven zoude worden, indien hij met zekere

voorwaarden wilde overeenstemmen. Zulk een man zoude geene vergeving verwachten, tenzij hij de belofte maakte en zijne overeenkomst hield.

Alle menschen zijn zondaars vóór den Heere en zij kunnen zichzelf niet vrij maken van hunne zonden. De Zaligmaker echter beloofde hun vergeving op voorwaarde van hunne gehoorzaamheid aan Zijne geboden. Hoe kunnen wij dan verwachten eene vergeving te ontvangen, indien wij Zijn aanbod niet aannemen en Zijn woord niet gehoorzamen? (*Millennial Star.*)

Het Betalen van Tienden.

Sommige personen schijnen zich voor te stellen dat elke verordening, beginsel en voorrecht, behoorende aan het Evangelie van Jezus Christus, dwang is. Zij zijn geheel en al met het feit onbekend, dat elk mensch het voorrecht heeft om zijn eigen vrijen wil te gebruiken, wat zijn geboorterecht is.

Elke openbaring in verbinding met het Evangelie, zij het van een tijdelijken of geestelijken aard, wordt met eene belofte aan den mensch gegeven; voorwaardelijk wordt hem deze gegeven. Hij is vrij, dezelve naar zijne verkiezing aan te nemen of te verwerpen, maar hij moet bereid zijn om uitgesloten te zijn van alle voorrechten en beloften die te vervullen zijn, indien hij de laatstgenoemde richting neemt.

De jonge man die den Heiland naderde en hem vroeg, „Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?” ging, toen hem gezegd werd, alles te verkoopen wat hij had en het den armen te geven, „bedroeft weg: want hij had vele goederen”. De hedendaagsche Christen is zeer veel gelijk dien jongen man. De menschelijke natuur is niet veel veranderd sedert dien dag, bijna 1900 jaren geleden.

„Ik woon mijne vergaderingen bij; ik besteed iederen dag eenige oogenblikken met het overdenken en beoefenen der Schriften en ik faal nooit des avonds en des morgens te bidden en toch schijnt er iets te ontbreken.”

„O, betaalt gij uwe tienden?”

En dan laat de hedendaagsche jonge man het hoofd hangen en gaat bedroeft weg; want hij heeft, indien niet „vele,” ten minste voor hem dierbare bezittingen.

„Waarom?” (de hedendaagsche afvallige heeft altijd een „waarom” op de punt van zijne tong) „zoude ik een tiende betalen van mijne eigene persoonlijk verdiende penningen?” vraagt hij lichtzinnig, heb ik ze niet met mijne handen en hoofd verdiend en ben ik niet gerechtigd tot het volle genot van dezelve?

Van een wereldsch standpunt zekerlijk; maar wie gaf u die vingers, die hersenen, ja, zelfs het leven? Kunt gij, wanneer uw tijd gekomen is om heen te gaan uit dit leven, het voor één uur verlengen? Kunt gij wereldsche goederen met u nemen? Neen, de Heere heeft ze u slechts geleend voor den thans bestaanden

tijd; ten slotte zal de tijd komen, wanneer hij het kapitaal zal inroepen, toch hebt gij eenen tegenzin om interest voor hetzelfde te betalen; intusschen gaat gij blijmoedig en als eene natuurlijke zaak, naar eenen bankier en leent eene som geld om dezelve weder te plaatsen en met regelmatige stiptheid betaalt gij hem zonder aarzelen een geheelen en volkomen interest op hetzelfde; maar gij misgunt hoogst nadrukkelijk den interest, die te betalen is op sterkte, verstand, geluk, te samen met uw wekelijksch geldelijk loon dat gij dus in staat gesteld wordt te verdienen, want ja, zelfs dat komt uit de hand van den Gever aller goede dingen.

De mensch is zulk een tweestrijdig wezen.

De betaling der tienden is geen dwang; doch verwacht niet terzelfder tijd, indien gij uwe plichten niet ter harte neemt, te oogsten waar gij niet gezaaid hebt; verwacht niet, gunsten en voorrechten te genieten, die gij niet verdiend hebt, want zij zijn de uwe niet. Gij hebt daarop geen aanspraak, zij behooren tot die nederige zuster daar, die, ofschoon zij maar eenige weinige penningen gedurende het geheele verloopende jaar betaald heeft, niettemin een eerlijken tiende betaalde.

Begrijpt gij, dat het werk van den Heere, om voorspoedig ten uitvoer gebracht te worden, ten allen tijde uwen tijdelijken, zoowel als uwen geestelijken bijstand van noode heeft. Eenige maanden geleden waren in eene der afdelingen van de Britsche Zending, eenige Heiligen te samen vergaderd in eene kleine bovenkamer (men konde het ternauwernood eene zaal noemen); maar ofschoon de heiligen weinigen in getal waren, ging hun het werk des Heeren zeer ter harte. In weinige weken werd het noodzakelijk vanwege het talrijk publiek, om eene grootere vergaderingsplaats te zoeken. Dezelve werd later verkregen, een orgel werd gekocht, en nu is die vroegere kern van eene vertakking, die eenige korte maanden geleden genoodzaakt was van de conferentie ondersteuning voor algemeene onkosten te nemen, in staat zichzelf te helpen en het overschot in te zenden om een ander worstelend district te helpen, en zoo gaat het werk des Heeren vooruit.

Dat er groote zegeningen verbonden zijn aan het onderhouden van Gods geboden, is de getuigenis van ieder die tienden betaalt. De zichtbare gevolgen van hetzelfde zijn lijnrecht in strijd met al de erkende wetten van wiskunde; gelijk wij eens een oprecht Heilige der laatste Dagen hoorden zeggen: „Het was een geval om een van tien te nemen en twaalf over te houden. Wij hebben van den afval nog niet gehoord van den eerlijken tienden-betaler, noch den oprechten man gezien die zich voorstelde, dat hij iets anders verkreeg dan de rijkste zegeningen tijdelijk en geestelijk, van het voorrecht een rechtvaardigen tiende te betalen. Onveranderlijk, is de mensch die fout vindt met eenig beginsel, diegene welke er zelf niet naar leeft.

G. E. C.

Notitie van Conferentie.

De Conferentie van de Groninger Afdeeling zal gehouden worden op Zondag 7 Augustus, in het Lokaal Poelestraat, naast het Concerthuis.

De vergaderingen zullen 's morgens om 10 uur en 's middags om 3 uur gehouden worden. Alle broeders en zusters en vrienden worden uitgenoodigd de vergaderingen bij te wonen.

Ontslag en Benoeming.

Onderling Klaas Alkema is van zijne werkzaamheden als reizend Zendeling in de Groninger afdeeling ontslagen, en geroepen als zoodanig in de Arnhemsche Conferentie te werken.

Mededeelingen.

President en Zuster Alf. L. Farrell zijn op Zondagnamiddag, 17 Juli, gezegend geworden met de geboorte van hun eerstgeborene, een lief dochtertje. De moeder en het kind bevinden zich zeer wel. Dit is, voor zoover ons bekend is, de eerste maal dat in Nederland een kind van eene Utah-moeder geboren is.

Den 30en Juli zijn Broeder en Zuster R. Creuiwels en hunne dochter, van de Luiksche Afdeeling, per stoomschip *Kensington* (Red Star Line) van Antwerpen vertrokken, om naar Zion te reizen. Wij wenschen hun eene voorspoedige reis, en dat de plaats hunner bestemming voor hen in werkelijkheid een Zion moge zijn.

Waarheid is eene kennis van de dingen zooals zij zijn, zoo als zij waren, en zooals zij zullen zijn. Degene die Zijne geboden onderhoudt, ontvangt waarheid en licht, totdat hij verheerlijkt is in de waarheid, en alle dingen kent. — Dov. and. Cov. Sec 93 : 24, 28.

Gedachten leiden tot voornemens; voornemens voeren tot handelingen; handelingen vormen gewoonten; gewoonten maken het karakter; en het karakter stelt onze bestemming vast.

I N H O U D :

Aangekomen	Blz. 216	De Zaligheid door Genade	Blz. 233
Redevoering door George Q. Cannon	„ 226	Het betalen van Tienden	„ 238
De dag der Ruste	„ 229	Notitie van Conferentie	„ 240
Het Evangelie op verschillende	„	Ontslag en Benoeming	„ 240
wijze verkondigd	„ 231	Mededeelingen	„ 240

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.